

Hôm 19.1.2009, trước khi ông Barack Obama nhậm chức Tổng thống Mỹ mới ngày, đài BBC đã phỏng vấn ông Lê Công Phóng, Đại sứ Việt Nam tại Hoa Kỳ về mối quan hệ chính sách đối ngoại của Việt Nam. Cuộc phỏng vấn này đã được đài BBC cho phát sóng hai lần, một lần hôm 19.1.2009 và một lần hôm 1.2.2009.

Thông thường, chúng ta rất khó tìm được một mẩu ý kiến cá biệt nào của các nhà lãnh đạo CSVN cũng như của người Việt cộng cộng hay người khi phỏng vấn họ, vì họ thường phải nói đúng với những gì “Quốc Văn Giáo Khoa Thư” đã viết sẵn: CSVN luôn bắt buộc phải đi theo “lộ đường bên phải”, nếu không sẽ bị là phản động. Còn người Việt cộng cộng lại bắt buộc phải đi theo “lộ đường bên trái”, nói khác đi sẽ bị là “tay sai cộng sản” hay “đồng công cộng sản nôm vùng”.

Cả hai “chính thức” gặp nhau rồi gặp khuôn nhau. Do đó, trước khi phỏng vấn, chúng ta cũng có thể đoán biết họ sẽ trả lời như thế nào. Hai nhân vật mới nổi lên của cộng đồng người Việt hải ngoại là khoa học gia Đặng Ngụy Ánh và dân biểu Cao Quang Ánh, tuy lên sau khi chiến tranh Việt Nam đã chấm dứt, cũng đã tỏ ra nắm vững “quy luật cộng đồng” khi phát biểu.

Tuy nhiên, các nhà phân tích cho rằng trong chính cộng đồng sản Việt Nam hiện nay có hai nhân vật ngoại giao có một lối đi và một cách thông thoáng hơn sách “Quốc Văn Giáo Khoa Thư”, mà cả dẫu vẫn đi theo “lộ đường bên phải”, đó là bà Tôn Nữ Thị Ninh (đã vợ họ) và ông Lê Công Phóng. Phỏng vấn theo cả hai nhân vật này xem ra dễ tiếp cận với các đi tiếp mà họ muốn trình bày hơn là đi phát biểu theo “Quốc Văn Giáo Khoa Thư”. Phải chăng nhà cầm quyền CSVN đang cố gắng đưa ra một lối tuyên truyền mới hấp dẫn hơn?

Đài BBC đã đặt cho Đại sứ Lê Công Phóng những câu hỏi khá hóc búa, nhưng rất nhẹ nhàng chứ không theo lối hỏi cung của công an mà một số người Việt cộng cộng thường dùng. Ông Lê Công Phóng cũng đã trả lời rất khôn khéo. Trước khi có một vài nhận xét, chúng tôi xin mời đọc ghi chép 8 câu hỏi của đài BBC và 8 câu trả lời của ông Lê Công Phóng.

NGUYỄN DUNG CUỘC PHỎNG VẤN

Câu hỏi 1

BBC: Việt Nam đã có sự chuyển biến cho quan hệ đối thoại Tổng thống Barack Obama Sắp thế nào của Obama?

LCP: Chúng tôi rất mừng Tổng thống Obama sắp nhậm chức, và tin chính quyền đồng Dân chủ sẽ tiếp tục thúc đẩy hơn các thỏa thuận của các chính quyền trước đây, sẽ tiếp tục đi theo hướng hợp tác chặt chẽ vì lợi ích hai bên.

Thời kỳ tổng thống Clinton, chính quyền Dân chủ đã dỡ bỏ cấm vận, bình thường hóa quan hệ, ông Clinton là tổng thống Mỹ đầu tiên thăm Việt Nam (VN). Đây là cái đà do chính quyền Dân chủ mở ra, và tám năm tiếp theo của ông Bush đã thúc đẩy quan hệ rất mạnh. Nên tôi cho rằng chính quyền Dân chủ sẽ tiếp tục, với đa số các trong tổng thống và họ tiếp, sẽ tiếp tục hợp tác với VN. Có thể có một số khác nhau, nhưng đó là sự nối tiếp lợi ích quốc gia, dân tộc chứ không phải vì cá nhân người này, người khác.

VN chúng tôi đã chuyển biến, phải nói là rất quy tắc, tiếp tục thúc đẩy quan hệ. Với chuyện thăm của tổng thống chúng tôi năm 2008, mà dù là năm cuối của tổng thống Bush, nhưng hai bên cho rằng cần có chuyện thăm để chuyển biến cho giai đoạn tiếp thay đổi chính quyền.

Chúng tôi lúc này cũng không biết Dân chủ lên hay Cộng hòa lên, nhưng phải bàn đến những cái đã làm và sắp tiếp tục làm. Và chúng tôi cho rằng phía Mỹ cũng đã làm như thế, để làm sao lợi ích hai bên trong bốn năm tiếp để thúc đẩy hơn.

Tuy nhiên, quan hệ hai bên sẽ tiếp tục cũng sẽ có nhiều cái mà chúng tôi phải tính. Quy tắc tâm hai

bên là cao, nhưng nếu bên mình không và thì gì cũng có nhưng khó khăn.

Lĩnh vực nào, thời gian nào mà lợi ích trùng hợp với nhau, có sự hiểu biết với nhau, thì có thể hợp tác

Ví dụ, trong 2009, điều đầu tiên ông Obama phải lo là ổn định nội bộ, còn VN cũng phải xử lý các vấn đề do khủng hoảng tài chính thế giới. Cả hai bên đều bận rộn, và khó làm được nhiều việc cả hai bên. Nhưng những gì đã thảo luận, triển khai, thì chắc chắn tốt đẹp sẽ cao hơn. VN rất mong muốn tiếp xúc với Obama sớm thu xếp sang VN, và lãnh đạo chúng tôi cũng rất muốn thăm Mỹ khi thời gian, điều kiện cho phép.

Câu hỏi 2

BBC: Chiến lược ngoại giao của VN có bao giờ đột biến không VN sẽ là đường mình của Mỹ hay không, thảo luận sự?

LCP: Quan hệ hai nước từ 13 năm qua đi nhanh hơn so với quan hệ song phương với một số đối tượng khác. Nhưng không có nghĩa VN đang chuyển biến thành đường mình của Mỹ. Lĩnh vực nào, thời gian nào mà lợi ích trùng hợp với nhau, có sự hiểu biết với nhau, thì có thể hợp tác. Còn những lúc lợi ích dân tộc hai phía chênh nhau, thì phải đấu tranh. Chuyển đổi ngoại giao của VN là không ngừng tăng cường hợp tác với Mỹ trên nhiều lĩnh vực, càng nhiều càng tốt, với sự tôn trọng và tin cậy lẫn nhau.

Câu hỏi 3

BBC: Quan hệ tay ba của VN với Hoa Kỳ và Trung Quốc (TQ) sẽ như thế nào?

LCP: Chiến lược đối ngoại của chúng tôi là dựa trên hàng đầu quan hệ với các nước láng giềng và các nước lớn. Do vậy, VN rất coi trọng quan hệ với TQ vì đây là láng giềng có nhiều ảnh hưởng, có nhiều mối quan hệ đặc biệt với VN. TQ ngày càng lớn mạnh thì VN càng phải học cách sống chung, nhưng phải không ngừng làm quan hệ với TQ tốt đẹp trong sự tôn trọng lẫn nhau.

Còn với Mỹ, VN sẽ làm hết sức mình để thúc đẩy quan hệ hợp tác trên mọi lĩnh vực. Chúng tôi hiểu rằng để phát triển mạnh mẽ, một trong những yếu tố quan trọng nhất là hợp tác với Mỹ.

Thông qua đó, thúc đẩy hợp tác với các đường mình, bên bè của Mỹ.

VN không có ý nghĩ là tăng cường hợp tác với Mỹ để chống TQ, hay tăng cường hợp tác với TQ để làm hại quan hệ với Mỹ. Đó không phải là lập trường của VN.

Câu hỏi 4

BBC: Còn hai cường quốc kia, theo đuổi sự, có lôi kéo VN hay không?

LCP: "Lôi kéo" không phải là thuật ngữ ngoại giao thông thường để phát biểu công khai. Nhưng chúng tôi cho rằng TQ và Mỹ đều có nhu cầu tăng cường đối tác và với một nào đây, họ cũng rất mong tăng cường mối quan hệ mang tính đường mình.

VN nằm ở vị trí đặc biệt chính trị nhạy cảm, sát cạnh TQ, nằm ở miền Đông Nam Á, cho nên cả hai đều có nhu cầu tranh thủ VN.

Cái khó của VN là làm sao đáp ứng được mong muốn của họ trên cơ sở lợi ích chung của chúng ta, đáp ứng những gì không làm ảnh hưởng đến quan hệ với các đối tác khác, giữ được cân bằng.

Câu hỏi 5

BBC: Trong cuộc phỏng vấn gần đây với báo điện tử VietnamNet, cựu thủ trưởng ngoại giao Trần Quang C nói ý rằng trong chiến lược đối ngoại, nội bộ lãnh đạo cấp cao của VN có bất đồng. Điều này đúng hay sai và nếu xét đó không?

LCP: Bây giờ, tôi thấy vấn đề liên quan đến các luật pháp chính sách ngược nhau, nên không thể rõ ràng, dứt khoát về chiến lược đối ngoại được.

Tôi chia sẻ bài phỏng vấn của ông Trần Quang C, mặc dù ông là một trong những bậc đàn anh của tôi trong lĩnh vực ngoại giao.

Nhưng qua kinh nghiệm thực tế, tôi nghĩ thế này, trong các vấn đề liên quan các quốc gia, bao giờ cũng có những ý kiến khác nhau.

Nhưng những ý kiến khác nhau đó để chúng ta lý luận quan trọng nhất là lúc bàn thảo, còn khi đã quyết sách rồi, mọi người đều phải tuân thủ chính sách. Bởi không, nếu đánh xuôi kèn thổi ngược, sẽ không làm được gì. Người ngoài nhìn vào, cũng thấy mình không nên, thì họ sẽ hợp tác với mình không hiểu qu.

Câu hỏi 6: Quan hệ với Việt kiều

BBC: Sau hơn một năm làm việc tại M, để tôi đánh giá thế nào với mối quan hệ với cộng đồng người Việt tại đây?

LCP: Đồng bào trong nước lúc nào cũng chăm chú theo dõi, lúc nào cũng mong muốn bà con, dù bất kỳ ở đâu, cũng có cuộc sống tốt lành, đoàn kết, tôn trọng luật pháp địa phương, xây dựng nên đang chăm sóc mình. Vì vậy, VN đã có nhiều chính sách thu hút lợi nhuận miễn visa, cho họ sang sống tốt, cho mua nhà... Nhà nước sẽ làm mọi việc có thể làm để cải thiện quan hệ giữa bà con và trong nước ngày càng chặt chẽ hơn.

Sau hơn một năm ở đây, tôi thấy tình cảm bà con chuyển biến nhiều. Có những người trước đây chỉ là hiểu lầm, bây giờ cũng hiểu đôi chút. Có những người trước đây chỉ nghĩ đến lợi ích, bây giờ cũng thay đổi suy nghĩ.

Chúng tôi sẵn sàng tiếp xúc với bà con, nghe tâm tư, thậm chí trích dẫn bà con để làm sao trong nước hoàn thiện hơn, thì cũng là một trong những yêu cầu làm cho bà con tự hào hơn mình là người VN ở nước ngoài.

Câu hỏi 7

BBC: Ông Joseph Cao vừa trở thành dân biểu quốc hội Việt Nam đầu tiên trong Quốc hội M. Một trong những việc đầu tiên của ông là đề nghị địa VN trở lại danh sách các nước đàn áp tôn giáo (CPC). Để tôi sẽ có đề nghị là những vấn đề chính trị, nhân quyền sẽ luôn là khúc mắc giữa chính phủ trong nước và Việt kiều tại đây?

LCP: Với tôi bộ phận Việt kiều tại đây, cái đó không phải là vấn đề m. Người ta sẽ thăm hỏi n, biết dân chúng là thế nào, nhân quyền ra làm sao, để sẽ phát triển thế nào.

Nhưng phải khẳng định giữa VN và M đang có cách nhìn khác nhau về dân chúng, nhân quyền. Đã có di sản dân chủ theo nhân quyền hàng năm, mang lợi ích qu cao.

Chỉ cần nhớ người mà ông Joseph Cao trở thành nghị sĩ người Việt đầu tiên. Chúng tôi chỉ tiếp xúc với ông ấy, cũng chỉ phê phán. Nhưng tôi nghĩ thế này, đến ông Obama làm đến tổng thống thì ông ấy vẫn là người gốc Kenya. Bà con người Việt ở đây muốn làm đến tổng thống, thì tổng thống thì vẫn là người Việt. Mà nếu đi nói chuyện VN, người nghe cũng cảm thấy mình không đến đâu.

Chúng tôi mong muốn tất cả những người Việt có gì thì góp ý thế nào với đồng bào trong nước, có gì chỉ trích thì chỉ trích, nhưng không nên chỉ nghĩ đến đồng bào mình.

Còn hệ thống chính trị, có thể có những ý kiến khác nhau, và chúng ta chấp nhận sự khác nhau để cùng tồn tại trong cộng đồng người Việt.

Câu hỏi 8

BBC: Để tôi sẽ nghĩ thế nào với những đề nghị trao đổi giáo dục là sẽ đầu tư cho thế hệ tương lai quan hệ hai nước?

LCP: Hai bên đã lập được nhóm công tác về hợp tác giáo dục, đã họp hai cuộc mà tôi cũng là thành viên tham gia. Hiện nay tri thức của VN chỉ để theo kịp phát triển của thế giới, nên phải hợp tác ra thế giới xem chúng ta cần gì. M, Anh và một số nước là những nơi trình độ giáo dục rất cao.

Chính phủ chúng ta đang tăng cường giáo dục sinh viên sang M, đưa giáo viên, tiến sĩ VN sang M

đào tạo lại, tăng cường hợp tác với các hệ giáo dục của Mỹ. Chúng tôi dự kiến sẽ có 20.000 tỉn sĩ được đào tạo đến năm 2020.

Đi học thì tốn kém, nhưng tốn kém cũng phải học. Trong gần 9000 sinh viên hiện nay học ở Mỹ, khoảng 85% là tu học. Điều đó cho thấy sự hiếu học của người VN và mong muốn được học tập giáo dục cao. Chúng tôi sẽ làm hết sức mình vì việc này.

MỘT CÁI NHÌN TỔNG QUÁT

Khi bình luận về những câu trả lời của ông Lê Công Phóng, một số người Việt hải ngoại chỉ chú ý đến những lời ông Phóng nói về dân biểu Cao Quang Ảnh chỉ không chú trọng đến những điểm chính trong bài phóng vấn. Trái lại, một số người khác trong nước đã tán đồng quan điểm của ông Phóng khi trình bày chính sách đối ngoại của Việt Nam. Ông Bình ở Sài Gòn viết:

"Theo tôi chính sách ngoại giao này vậy là tuy vậy, chúng ta chỉ nên là bạn của Mỹ "trên cơ sở tôn trọng lẫn nhau mà thôi" và phải khi nào các cường quốc tranh thủ mình để làm lợi cho đất nước là tốt nhất. Việt Nam có làm được mình của Mỹ cũng chỉ là một vết tích để Mỹ đi chắc với TQ mà thôi. VNCH xưa kia đã rõ rồi. Với lại VN quá xa Mỹ khó có thể ảnh hưởng trực tiếp với quyền lợi của Mỹ và Mỹ cũng sẽ sẵn sàng mang VN ra để chắc nắm giá cả có lợi cho Mỹ trong khi chúng ta quá gần TQ và TQ sẽ dùng toàn lực để không mất ảnh hưởng ở VN. Phải khôn khéo để giữ vững độc lập tự do. TQ hay Mỹ cũng đều như nhau mà thôi."

Ông Trung ở Hà Nội nhìn vào một khía cạnh khác:

"Tuy vậy! Đừng đã trả lời phóng vấn rồi tuy vậy. Và tôi thích nhất ý kiến của Đặng : "Chúng tôi mong muốn tốt cả những người Việt có gì thì góp ý thẳng thắn với để ng bào trong nước, có gì chỉ trích thì chỉ chỉ trích, nhưng không nên chỉ ng lại để ng bào mình."

Trên một số báo chí Việt ngữ ở hải ngoại hay trên các diễn đàn Internet, chúng ta thường gặp một lời "tham luận" không phù hợp với pháp luật. Họ thường tách một vài đoạn hay chỉ tiết nhỏ ra khỏi văn mạch của toàn bài bình luận hay phóng vấn, rồi "bóc lột", "bóc lột".

"chặt chẽ" hay xuyên tạc. Đây là lời tranh luận thiêu thiếu thiến, kẻ cắt đi với "địch". Ở đây, chúng tôi chỉ muốn đưa ra một cái nhìn tổng quát về những điểm chính mà ông Lê Công Phóng đã trình bày để xem chính sách đối ngoại của Hà Nội hiện nay như thế nào.

TRUNG TÂM VẤN ĐỀ

Điểm quan trọng nhất mà đài BBC đã đưa ra với ông Lê Công Phóng là "Quan hệ tay ba của VN với Hoa Kỳ và Trung Quốc sẽ như thế nào?"

Ông Lê Công Phóng đã trả lời khôn khéo khi nói: "VN không có ý nghĩ là tăng cường hợp tác với Mỹ để chống TQ, hay tăng cường hợp tác với TQ để làm hại quan hệ với Mỹ. Đó không phải là lập trường của VN." Nhưng vấn đề không phải đơn giản như vậy.

Trong quá khứ cũng như trong hiện tại, Hà Nội vẫn theo "chính sách đu dây" để tồn tại và tranh thủ sự giúp đỡ của các nước mạnh.

1.- Bang giao với Trung Quốc

Trong chiến tranh Việt Nam, có khi Hà Nội đã tranh thủ được sự ủng hộ của cả Liên Xô và Trung Quốc, có khi Hà Nội phải đu dây giữa Liên Xô và Trung Quốc để giữ được thế đứng của mình, nhưng vậy Hà Nội đã thu hút được vốn từ của cả hai nước "đồng chí" này để theo đuổi cuộc chiến.

Tuy nhiên, Hà Nội đã chịu áp lực khá nặng nề của Trung Quốc trong những lời chỉ đạo chiến tranh cũng như cải tạo xã hội. Trước năm 1950, Việt Minh bỏ Pháp để chạy dài. Phải đến đến khi Mao Trạch Đông đánh bại được Tội ác Giết Thảm, chỉ m để toàn bộ đất nước Trung Quốc, Việt Minh mới được Trung Quốc huấn luyện, cung cấp vũ khí và tiếp liệu để chống lại Pháp. Nếu không có sự thẳng thắn của Mao Trạch Đông ở Trung Quốc, sẽ không bao giờ có sự thẳng thắn của Việt Minh ở Việt Nam. Để đổi lại, để áp lực của Trung Quốc, Đảng CSVN phải

thực hiện cuộc “cải tổ xã hội chủ nghĩa” miền Bắc, trong đó có cuộc cải cách ruộng đất theo mô thức của Trung Quốc. Chính cuộc “cải tổ xã hội chủ nghĩa” này đã làm cho nhân dân miền Bắc điêu đứng.

Nói một cách tổng quát, khi đến đến Trung Quốc, Trung Quốc muốn gì Đệ nhất CSVN đầu tiên cũng làm. Một thí dụ cụ thể:

Ngày 4.9.1958, Trung Quốc ra tuyên bố về lãnh hải của Trung Quốc, trong đó có Hoàng Sa và Trường Sa.

Theo Hiệp định Genève năm 1954, Hoàng Sa và Trường Sa đầu thuộc chủ quyền của VNCH vì nằm ở phía nam vĩ tuyến 17. Một nguyên tắc căn bản của luật pháp là “Nemo dat quod non habet”, tức không ai có thể cho cái mình không có.

May mắn mà Hà Nội đã cho Thủ Tướng Phạm Văn Đồng viết cho Chu Ân Lai, Tổng Lý Quốc Vụ Viện Trung Quốc một văn thư đầu ngày 14.9.1958 nói rằng Chính Phủ VNDCCH tán thành tuyên bố ngày 4.9.1958 của CHND Trung Quốc.

Hà Nội thừa biết văn thư này cũng có giá trị gì về phương diện pháp lý, nhưng cần viết để lấy lòng Trung Quốc và xin Trung Quốc viện trợ cho để đánh chiếm miền Nam Việt Nam.

Sau khi cuộc chiến Việt Nam chấm dứt, Hà Nội lại gặp khó khăn khi Bắc Trung Quốc áp lực đòi hỏi Việt Nam phải đi theo đường lối của Trung Quốc. Hà Nội đã cố gắng lùi và Bắc Trung Quốc “đẩy cho một bài học”.

Tháng 10 năm 1979, Bộ Ngoại giao Hà Nội cho xuất bản cuốn “Sơ lược về quan hệ Việt Nam - Trung Quốc trong 30 năm qua” như một cuốn sách tham khảo cho những người đi làm ăn buôn bán trong 30 năm bang giao, nhưng là về chính sách bá quyền. Sách viết:

“Trong hàng nghìn năm qua, nước Việt Nam đã bị các hoàng đế Trung Quốc xâm lược hàng chục lần, nhân dân Việt Nam hiểu rõ những ý đồ đen tối của những ngòi bút lãnh đạo Trung Quốc cho nên không một phút nào là không cảnh giác đối với họ.”

Sách viết tiếp:

“Đầu tiên một tiêu bản trộm cướp và bá quyền của họ, những ngòi bút của Bộ Kinh đã nâng lên cao và biến thành một cuốn sách, một thủ đoạn chiến lược. Về phương diện này, tôi chỉ là những ngòi bút của Gô-ben (Goebel, Bộ Trưởng tuyên truyền của Hitler) họ trở thành ngòi bút của Gô-ben.”

Thậm chí sau cuộc viếng thăm Việt Nam của Giang Trạch Dân từ 27.2.2002 đến 1.3.2002, hai bên lại ra thông cáo chung, trong đó có những đoạn như sau:

“Hai bên hài lòng trước những bước phát triển mạnh mẽ gần đây trong quan hệ giữa hai Đảng, hai nước theo phương châm “láng giềng hữu nghị, hợp tác toàn diện, bền vững lâu dài, hữu nghị tương lai”. Những thúc đẩy hợp tác quan hệ hợp tác toàn diện giữa hai Đảng, hai nước, góp phần không ngừng củng cố và nâng cao sự tin cậy lẫn nhau...”

2.- Bang giao với Mỹ

Quan hệ ngoại giao với Mỹ cũng phức tạp không kém gì bang giao với Trung Quốc. VNCH có nhiều kinh nghiệm và vốn đầu tư này hơn ai hết.

Chúng ta nhớ lại, vào năm 1962, khi thủy quân lục chiến vào miền Nam, Hà Nội đã tìm cách thúc đẩy những việc chính phủ Ngô Đình Diệm để ngăn chặn việc này. Hà Nội đã nhờ Linh mục Nguyễn Văn Khai, lúc đó là tuyên úy cho các giáo dân ở miền Bắc, thông báo cho ông Diệm biết Hà Nội muốn ngừng chiến và mời hiệp thương với VNCH. Vào Tết Quý Mão (1963), Hồ Chí Minh đã gửi thư ngỏ Ngô Đình Diệm mời cảnh cáo. Tháng ba 1963, Hà Nội phái Thủ tướng Trần Đức Định Gia Long gặp ông Ngô Đình Nhu. Sau đó, ông Ngô Đình Nhu đã bí mật đến Tánh Linh bàn chuyện với Phạm Hùng.

Dĩ nhiên Mỹ biết chuyện này và tìm cách phá. Trong công điện mang tên DEPTTEL 243 ngày

24.8.1963 ra lệnh cho Tòa Đßi Sß Mß ở Saigon tßchßc đßo chánh lßt đß ông Dißm, Bß Ngoßi Giao Hoa Kß có “mßch nßc” cho các tßng lßnh Vißt Nam ghi vào tuyên bß đßo chánh vißc chính phß ông Dißm liên lßc vßi Vißt Cßng, nhßng các tßng lßnh không ghi.

Đßi thßi Tßng Thßng Nguyßn Văn Thißu, năm 1969, khi thßy Mß tìm cách liên lßc và nói chuyßn vßi Vißt Cßng, ông Thißu cũng mußn nói chuyßn vßi MTGPMN. Phß Tá Nguyßn Cao Thắng đã gißi thißu Hußnh Văn Trßng, mßt ngßi bßn cßa ông ta tß lúc ở Huß, làm Phß Tá Đßc Bißt cho ông Thißu vßi nhißm vß đßc trách liên lßc vßi MTGPMN. Nguyßn Cao Thắng đã chßn ba ngßi phß tá cho Hußnh Văn Trßng (tôi đã phßng vßn 2 ngßi). Nhß Linh mßc Vũ Ngßc Nhußn tìm kißm và gißi thißu, Hußnh Văn Trßng đã dùng Vũ Ngß Nhß, mßt cán bß Vißt Cßng hßi chánh, đß liên lßc vßi MTGPMN. Hußnh Văn Trßng đã gßp Phßm Hùng nhißu lßn, khi ở Đßng Ông Cß, khi ở cßu Bình Lßi, khi ở Hàng Xanh (nßi vß bé Phßm Hùng).

CIA bißt đß cß chuyßn này nên đã sai ông William James Porter báo cho Tßng Nha Cßnh Sát bißt và cung cßp cho Tßng Nha các máy thu thanh và thu hình tß đßng rßt tinh vi đß theo dõi nßi vß. Ngày 20.9.1969 Tßng Nha Cßnh Sát đã mß cußc hành quân xúc toàn bß. Cho đßn nay, mßt vài viên chßc ở Tßng Nha Cßnh Sát không rõ nßi vß, cß tßng mình có công lßn trong vß này! Vì vß Hußnh Văn Trßng bß bßi lß, Tßng Thßng Thißu đành hy sinh Hußnh Văn Trßng. Nhßng sau đó, Tßng Thßng Thißu ra lßnh cho bßt Trßn Ngßc Hißn, mßt thành vßy viên cßa Thành vßy Sài Gòn, mßc đßu cß quan an ninh VNCH đã đßng ý đß cho Trßn Ngßc Hißn làm trung gian liên lßc gißa Mß và Vißt Cßng. Bß “phßn pháo” bßng vß này, CIA điên lên!

(Nhßng bí ßn vß hai vß này vßi nhißu chi tißt hßp đßn sß đß cß chúng tôi cho in trong mßt cußn sách sßp xußt bßn)

Ngày nay, Hà Nßi gßp nhißu thußn lßi hßn VNCH trong vißc hßp tác vßi Mß vì ba lý do chính sau đây: Trßc tißn, Mß mußn Hà Nßi đóng vai trò cßa VNCH trßc đây ở Đông Nam Á. Thß hai, Mß và các cßng qußc mußn bißn Vißt Nam thành mßt đßu cßu cho vißc phát trißn thßng mßi trong vùng vì Vißt Nam có vß trß rßt thußn lßi, tình hình ở Vißt Nam lßi ßn đßnh. Hißn nay, Mß và các cßng qußc đang giúp Vißt Nam xây đßng các hß tßng cß sß (kß cß con đßng xuyên Á) đß tß đó sßn xußt và lßu thông hàng hoá ra trong vùng. Thß ba, khi dùng dân quyßn hay quyßn tß do tôn giáo đß áp lßc Vißt Nam thoß mãn mßt sß yêu cßu cßa Mß, Mß cũng chß hành đßng có gißi hßn đß tránh Vißt Nam xích lßi gßn Trung Qußc nhißu hßn.

Đßi vßi Trung Qußc, lúc nào Hà Nßi cũng phßi khôn khéo và cßnh gißc, vì nßu đß Trung Qußc phßt ý, Trung Qußc sß dùng nhßng thß đßn áp lßc kinh tß bßn thßu, đßa Vißt Nam vào tình trßng khó khăn. Đây là kinh nghißm xßng mßu.

“TßT HßNH KHß PHONG”

Đßi đß Napoleon đã tßng nói: “Nßu mußn nßm ở u thß thì cß 10 năm phßi thay đßi chißn thußt.” Đßng Cßng Sßn Trung Qußc, Đßng Cßng Sßn Vißt Nam cũng nhß Hoa Kß đã thay đßi chißn thußt nhß trß bàn tay. Duy chß “ngßi Vißt chßng cßng” dù đã bß chßy hai lßn, vßn chß trßng “trßc sau nhß mßt”, chßng nhßng không thay đßi trong sußt hßn 53 năm qua mà còn lên án bßt cß ai mußn thay đßi là “bßn trß cß đßn giß”.

Sách “Đßi Nam nhßt thßng chí” có kß lßi rßng bà Trßn Thß Bàn, ngßi thôn Đßng Hßi, huyßn Phong Lßc, năm 23 tußi sinh mßt con trai và mßt con gái, chßng chßt, xóm làng nhißu ngßi mußn lßy, thß không chßu, trißu đình nghe bißt, thßng cho bßc tißn và ban khen. Chúng tôi nghĩ rßng “ngßi Vißt chßng cßng” cũng đáng đß cß ban hàm “Lißt nß” vßi bßn chß “TßT Hßnh Khß Phong” đß cho ngßi đßi sau coi đó làm bài hßc.

Ghi chú: Nßu tìm không thßy bài, cß vào motgoctroi.com, mßc “Mßi tußn mßt chuyßn” sß thßy trong đó.